

พยาบาลวิชาชีพในยุคดิจิทัลต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และบทบาทในการ
สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่
ของกรุงเทพมหานคร

The Professional Nurses in the Digital Era Towards Medical Tourism and Their
Role in Supporting the Sustainable Development Goals in
Large Private Hospitals in Bangkok

¹เลิศจิไล วรพันธ์พานิช, ²นารีรัตน์ กิตติอาษา และ ³ศุภลักษณ์ สุริยะ
¹Lertwilai Worraphanphanich, ²Nareerat Kitiarsa and ³Supaluk Suriya

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซาท์อีสต์แบงกอก
Faculty of Liberal art, Southeast Bangkok University, Thailand.
E-mail: ¹lertwilai@southeast.ac.th, ²nareerat@southeast.ac.th, ³supaluk@southeast.ac.th

Received September 24, 2024; Revised October 28, 2024; Accepted November 29, 2024

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีพยาบาลวิชาชีพเป็นกำลังสำคัญในการให้บริการ ซึ่งปัญหาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการของพยาบาล อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล โดยบทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของพยาบาลวิชาชีพต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อประเมินบทบาทของพยาบาลในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในบริบทของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัล โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีแนวคิดเรื่องการพัฒนาทักษะและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 400 คน ที่คัดเลือกโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของพยาบาลวิชาชีพต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์เน้นการพัฒนาทักษะและความรู้ ส่วนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการทางการแพทย์ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานได้มากที่สุด และการสนับสนุนเป้าหมาย SDGs ผ่านการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ได้รับการยอมรับสูง จากงานวิจัยนี้สามารถนำองค์ความรู้ใหม่มาพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัลเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์อย่างยั่งยืน โดยการฝึกอบรมพยาบาลให้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควบคู่กับการดูแลสุขภาพจิตเพื่อลดความเครียดจากการทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายทางวัฒนธรรม และเสริมสร้างความเข้าใจในเป้าหมาย SDGs เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ

คำสำคัญ: พยาบาลวิชาชีพ; การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์; การพัฒนาอย่างยั่งยืน

Abstract

Medical tourism in Thailand is a rapidly growing industry, with professional nurses playing a crucial role in service delivery. The incorporation of digital technology into nursing practices may significantly impact the sector's reputation and credibility. To adapt to this fast-paced technological landscape, nurses need to enhance their competencies to perform effectively and comply with international standards. This study aims to: 1) investigate the attitudes of professional nurses regarding medical tourism in major private hospitals in Bangkok; 2) evaluate the contribution of nurses to the Sustainable Development Goals (SDGs) through the integration of digital technology in their services; and 3) propose guidelines for improving the quality of medical services in the digital age. The quantitative research design is based on the framework of skill development and technology application. The research was conducted in large private hospitals in Bangkok, involving a sample of 400 professional nurses selected through purposive sampling. Data were collected using questionnaires and analyzed using basic statistical methods, including percentages, means, and standard deviations. The results indicate that nurses' attitudes toward medical tourism highlight the importance of skill and knowledge enhancement. Furthermore, the integration of digital technology in medical services substantially improves work efficiency. There is also strong support for the role of nurses in advancing SDGs through medical tourism. This research provides critical insights into enhancing the quality of medical services in the digital era, highlighting the need for comprehensive training in digital technologies for nurses to improve efficiency. Additionally, it underscores the necessity of mental health support to alleviate work-related stress in culturally diverse environments while promoting awareness of SDGs to improve access to quality health services.

Keywords: Professional Nurses; Medical Tourism; Sustainable Development Goals

บทนำ

กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศสุขภาพ (eHealth strategy) พ.ศ. 2560- 2569 เพื่อให้ e-Health หรือ เทคโนโลยีดิจิทัลและบริการ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เชื่อมโยงระหว่าง ผู้ให้บริการด้านสุขภาพและประชาชน สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทัวถึง เป็นธรรม และปลอดภัย ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้อง มีทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นทักษะในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน ร่วมกัน รวมถึงการพัฒนาระบบการทำงานในองค์กรให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ พยาบาลวิชาชีพจำเป็นต้องมี ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับที่ดี เพื่อเชื่อมโยงเทคโนโลยีมาสู่กิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยใน โรงพยาบาล (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2560)

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของพยาบาลวิชาชีพในประเทศ พบว่า พยาบาลจบใหม่ ขาดทักษะการแก้ไขปัญหา ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (ปิติณัช ราชภักดี, 2566) และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลยังขาดทักษะความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล บุคลากรทางการแพทย์หรือพยาบาลวิชาชีพยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และ ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งด้านอุปกรณ์ เครือข่ายไม่ทั่วถึง แอปพลิเคชันที่ยากต่อการใช้งาน เนื่องจากขาดการ

วิเคราะห์ข้อมูล ยังไม่มีแนวทางในการขับเคลื่อน ซึ่งต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อให้การขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้โดยมุ่งเน้นการบริการทางการแพทย์ ความความอยู่ดีมีสุขทางสังคม (Social Well-being) มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (Economic Prosperity) ที่เน้นการสร้างมูลค่า (Value based economy) ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ (เอื้องพร พิทักษ์สังข์ และ คณะ, 2566)

การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศไทย โดยรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอย่างชัดเจนภายใต้แผนพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (พ.ศ. 2560-2569) ซึ่งเชื่อมโยงกับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต (New Engine of Growth) มาตรการนี้มุ่งเน้นการปรับโครงสร้างด้านการผลิตของประเทศให้มีประสิทธิภาพและแข่งขันได้ โดยสร้างงานและสนับสนุนเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างเป็นระบบ การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ โรงพยาบาลมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย การส่งเสริมและพัฒนาภาคบริการสุขภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพระดับโลก และสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างยั่งยืน โดยที่ผ่านมามาประเทศไทยเป็นประเทศมีศักยภาพด้านการแพทย์ เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงของภูมิภาคเอเชียทั้งด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของบุคลากรและคุณภาพการบริการในระดับ มาตรฐานสากล (ธารทิพย์ศรี ธารทิพย์ และ สวัสดิ์ วรรณรัตน์, 2561) ประเทศไทยมีชาวต่างชาติเดินทางมาเข้ารับบริการการรักษาอย่างต่อเนื่อง และมีจำนวนผู้เข้ารับบริการสูงที่สุดในภูมิภาคเอเชีย โดยมีการประมาณการว่าธุรกิจบริการสุขภาพสามารถสร้างรายได้ในแต่ละปีได้ถึงหมื่นล้านบาท (ธรรมรัตน์ มะโรหบุตร, 2561)

โรงพยาบาลเอกชนหลายแห่ง ทั้งขนาดใหญ่และกลาง ได้ให้ความสำคัญกับลูกค้าต่างชาติมากขึ้น โดยมุ่งเน้นการบริการและราคาที่พรีเมียม รวมถึงการจัดตั้งศูนย์บริการผู้ป่วยต่างชาติโดยเฉพาะ พร้อมมีล่ามแปลภาษาเพื่อการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ และเพิ่มช่องทางการให้บริการออนไลน์ รวมถึงจัดบริการรับ-ส่งที่สนามบิน กรุงเทพมหานครในฐานะเมืองหลวงมีโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่หลายแห่งที่รองรับผู้ป่วยจากต่างประเทศ นอกจากนี้จะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจแล้ว ยังช่วยพัฒนาระบบสาธารณสุขของประเทศอีกด้วย อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของพยาบาลในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ยังคงมีไม่มาก โดยเฉพาะในบริบทของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

บทความนี้นำเสนอการประเมินว่าเทคโนโลยีดิจิทัลมีผลกระทบต่องานของพยาบาลอย่างไร และพยาบาลต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านใดบ้าง โดยจะนำเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของพยาบาลวิชาชีพที่สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในยุคดิจิทัลและการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามเป้าหมาย SDGs โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 3 การส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และเป้าหมายที่ 9 (Industry, Innovation, and Infrastructure) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัลของพยาบาลวิชาชีพ สามารถยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของพยาบาลวิชาชีพต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อประเมินบทบาทของพยาบาลในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในบริบทของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัล

ทบทวนวรรณกรรม

สมรรถนะดิจิทัล

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2566) ได้ให้คำนิยามการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy) ไว้ว่า การมีสมรรถนะในการใช้ข้อมูลเพื่อสื่อสารในสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม ซึ่งสมรรถนะของการเข้าใจดิจิทัลนั้น มีด้วยกันทั้งหมด 9 สมรรถนะ ดังนี้ 1) สิทธิและความรับผิดชอบ (Digital Right) 2) การเข้าถึงดิจิทัล (Digital Access) 3) การสื่อสารยุคดิจิทัล (Digital Communication) 4) ความปลอดภัยยุคดิจิทัล (Digital Safety) 5) การรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (Media and Information Literacy) 6) แนวปฏิบัติในสังคมดิจิทัล (Digital Etiquette) 7) สุขภาพดียุคดิจิทัล (Digital Health) 8) ดิจิทัลคอมเมิร์ซ (Digital Commerce) และ 9) กฎหมายดิจิทัล (Digital Law)

เทคโนโลยีดิจิทัลถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศในทุกภาคส่วนโดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) มีสาระสำคัญในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อได้ทุกสรรพสิ่ง รวมถึงการสร้างความรู้และให้ความรู้แก่ประชาชนและส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ มีความรอบรู้ด้านดิจิทัล สามารถรับและปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งการสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ในอนาคต เป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและพัฒนาทุนมนุษย์ให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดมูลค่าสูงสุด (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566)

สมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

สมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพทั่วไปด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามประกาศสภาการพยาบาล ได้กำหนดสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศดังนี้ (สภาการพยาบาล, 2553) 1) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์โปรแกรมการใช้งาน องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสารสนเทศด้านสุขภาพและการพยาบาล และระบบจำแนกข้อมูลทางการพยาบาล 2) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน โปรแกรมวิเคราะห์พื้นฐาน โปรแกรมนำเสนองานการประมวลผล จัดเก็บ และนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร 3) ใช้เครือข่ายสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและการพยาบาล และความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบุคลากรในทีมสุขภาพและบุคคลทั่ว 4) มีส่วนร่วมในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อจัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลทางการพยาบาล และ 5) การมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบสารสนเทศในหน่วยงาน

การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ของไทย

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในไทยยังคงเป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง โดยประเทศไทยได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐานการรักษาทางการแพทย์ ควบคู่ไปกับค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับประเทศตะวันตก ทั้งนี้โรงพยาบาลหลายแห่งในไทยได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากล เช่น JCI (Joint Commission International) และมีบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง หลังจากการระบาดของ COVID-19 การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว โดยมีการส่งเสริมบริการใหม่ ๆ เช่น การดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การฟื้นฟูสุขภาพแบบองค์รวม และการบำบัดโรคเรื้อรัง รวมถึงการผ่าตัดเสริมความงามที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การฟื้นตัวนี้ยังได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของรัฐที่ส่งเสริมการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ เช่น โครงการวีซ่าพิเศษเพื่อรักษาพยาบาล (Medical Visa) (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2566) อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการแข่งขันจากประเทศอื่นในภูมิภาค เช่น สิงคโปร์และ

มาเลเซีย ที่มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์เช่นกัน แต่ด้วยจุดแข็งด้านบริการและความเป็นมิตรของบุคลากร ไทยยังคงเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในระดับนานาชาติ (สมาคมโรงพยาบาลเอกชนไทย, 2565)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นกรอบการพัฒนาระดับสากลที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติในปี 2015 โดยประกอบด้วย 17 เป้าหมายหลักที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาระดับโลก เพื่อสร้างความยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเหล่านี้ครอบคลุมการจัดความยากจน (SDG 1) การส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) การศึกษาอย่างทั่วถึง (SDG 4) การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ (SDG 5) การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน (SDG 7) การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน (SDG 8) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (SDG 13) และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (SDG 14-15) (United Nations, 2015)

พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) โดยเฉพาะในด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) ผ่านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสุขภาพ การส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ พยาบาลยังมีส่วนช่วยในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานพยาบาลและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการแพทย์ใหม่ ทั้งนี้ พยาบาลจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสังคม

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจำนวน 3 แนวคิด ประกอบด้วย แนวคิดที่ 1 สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง สมรรถนะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ (กระทรวงสาธารณสุข, 2564) และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2560) แนวคิดที่ 2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการทางการแพทย์ ของสภาการพยาบาล ว่าด้วยสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (สภาการพยาบาล, 2553) และแนวคิดที่ 3 การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2015) จึงได้กำหนดกรอบการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเป็นเชิงปริมาณ (Quantitative research) พื้นที่การวิจัย คือ โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพของประเทศไทย ที่ยังปฏิบัติงานอยู่ในวิชาชีพการพยาบาล ทุกระดับ ทุกหน่วยงาน รวมถึงผู้ปฏิบัติงานที่ไม่มีสังกัด (พยาบาลอิสระ) ปฏิบัติงานในประเทศไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี มีใบประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่ง ที่สภาการพยาบาลรับรอง (ไม่ถูกพักใช้หรือเพิกถอนหรือหมดอายุ) กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Technique) (McMillan & Schumacher, 1997) โดยทำการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างเฉพาะพยาบาลวิชาชีพของประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ในทุกสาขาวิชาชีพ ใช้การคำนวณเพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) กรณีไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ของ Cochran (1953) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Online questionnaire) (Google form) โดยการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปดำเนินการทดลองเก็บข้อมูล (Pre - test) จำนวน 40 ชุด จากประชากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องก่อนนำไปใช้จริง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยรวม ผลปรากฏว่าได้ความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.95 ตามหลักของคอนบราค (Cronbach's alpha) (Cronbach, 1951) การเก็บข้อมูลแบบสอบถามพยาบาลวิชาชีพในยุคดิจิทัลต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และบทบาทในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ทักษะจิตของพยาบาลวิชาชีพในยุคดิจิทัลต่อการเข้ามาของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ และนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาจัดทำตารางตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสอบถาม (Checking) การลงรหัส (Coding) นำคำตอบจากแบบสอบถามที่ตรวจสอบถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้แล้วล่วงหน้า เพื่อเตรียมบันทึกที่รหัสดังกล่าวในคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive statistics analysis) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความแปรปรวน (Variance)

ผลการวิจัย

ทัศนคติของพยาบาลวิชาชีพต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในโรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า พยาบาลมองว่าการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะและความรู้ การให้บริการผู้ป่วยจากต่างประเทศเปิดโอกาสให้พยาบาลได้ฝึกฝนและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ จากการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างประเทศ ส่งผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ยังช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่โรงพยาบาล โดยการให้บริการแก่ผู้ป่วยจากต่างประเทศมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสนับสนุนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม การทำงานในสภาพแวดล้อมที่ต้องดูแลผู้ป่วยจากต่างประเทศอาจเพิ่มความเครียดให้แก่พยาบาล เนื่องจากความคาดหวังที่สูงขึ้นและการจัดการผู้ป่วยที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยรวมแล้ว พยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานครมีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ แต่ต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านการฝึกอบรมและการจัดการความเครียด เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ระบบข้อมูลสุขภาพอิเล็กทรอนิกส์ (EHR) และเทคโนโลยีการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) เพื่อเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วย การฝึกอบรมนี้ยังรวมถึงการจัดการความเครียดและการปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้พยาบาลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทาย

บทบาทของพยาบาลในการสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในบริบทของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ

ผลการวิจัย พบว่า พยาบาลวิชาชีพเล็งเห็นถึงบทบาทสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ และลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษา ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายที่ 3 ของ SDGs การส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี ที่มุ่งเน้นการให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพแก่ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้ป่วยในประเทศหรือต่างประเทศการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สามารถสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ได้หลายวิธี โดยเฉพาะในด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) และการลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) โดยสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่เท่าเทียมกันสำหรับผู้ป่วยจากประเทศที่มีข้อจำกัดด้านการรักษา จัดตั้งโครงการช่วยเหลือทางการเงินหรือการสนับสนุนสำหรับผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย เพื่อให้สามารถเข้าถึงการรักษาที่มีคุณภาพได้ รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ยั่งยืน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน เช่น การใช้พลังงานทดแทนและการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาลและคลินิก การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ สร้างความร่วมมือกับโรงพยาบาลและคลินิกในต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์ จัดตั้งโครงการวิจัยร่วมกับสถาบันการแพทย์ในต่างประเทศ เพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการรักษา ซึ่งการดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเพิ่มคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัล

การพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัล พบว่า เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ระบบจัดการข้อมูลผู้ป่วยและเครื่องมือวินิจฉัยที่ทันสมัย ซึ่งทำให้การทำงานมีความแม่นยำและรวดเร็วขึ้น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในวงการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ดังนี้ 1) การเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ โรงพยาบาลและคลินิกสามารถพัฒนาบริการทางการแพทย์ที่มีคุณภาพสูงและทันสมัย เพื่อให้ผู้ป่วยจากต่างประเทศสามารถเข้าถึงการรักษาที่มีประสิทธิภาพได้ 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบข้อมูลสุขภาพอิเล็กทรอนิกส์ (EHR) และการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยและลดข้อผิดพลาดในการรักษา 3) การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ โดยจัดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กับพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดูแลผู้ป่วยจากหลากหลายประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) การลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษา สนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่เท่าเทียมกันสำหรับผู้ป่วยจากประเทศที่มีข้อจำกัดด้านการรักษา จัดตั้งโครงการช่วยเหลือทางการเงินหรือการสนับสนุนสำหรับผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย เพื่อให้สามารถเข้าถึงการรักษาที่มีคุณภาพได้ และ 6) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ยั่งยืน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานครมีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ โดยมองว่าการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะและความรู้ และส่งผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่โรงพยาบาล อย่างไรก็ตาม การทำงาน

ในสภาพแวดล้อมที่ต้องดูแลผู้ป่วยจากต่างประเทศอาจเพิ่มความเครียด เนื่องจากความคาดหวังที่สูงขึ้นและการจัดการผู้ป่วยที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น พยาบาลต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในด้านการฝึกอบรมและการจัดการความเครียดเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ Puckree et al. (2021) พบว่า การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะของบุคลากรทางการแพทย์ ในขณะที่ Wong et al. (2022) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจแก่พยาบาลที่ทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อลดความเครียดในการทำงาน นอกจากนี้ การศึกษาโดย Cormack et al. (2020) ยังได้แสดงให้เห็นว่าการมีทักษะการสื่อสารที่ดีและการปรับตัวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยระหว่างการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ จากงานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะและการจัดการความเครียดเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้พยาบาลสามารถทำงานในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้ระบบการดูแลสุขภาพในไทยมีความยั่งยืนและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น

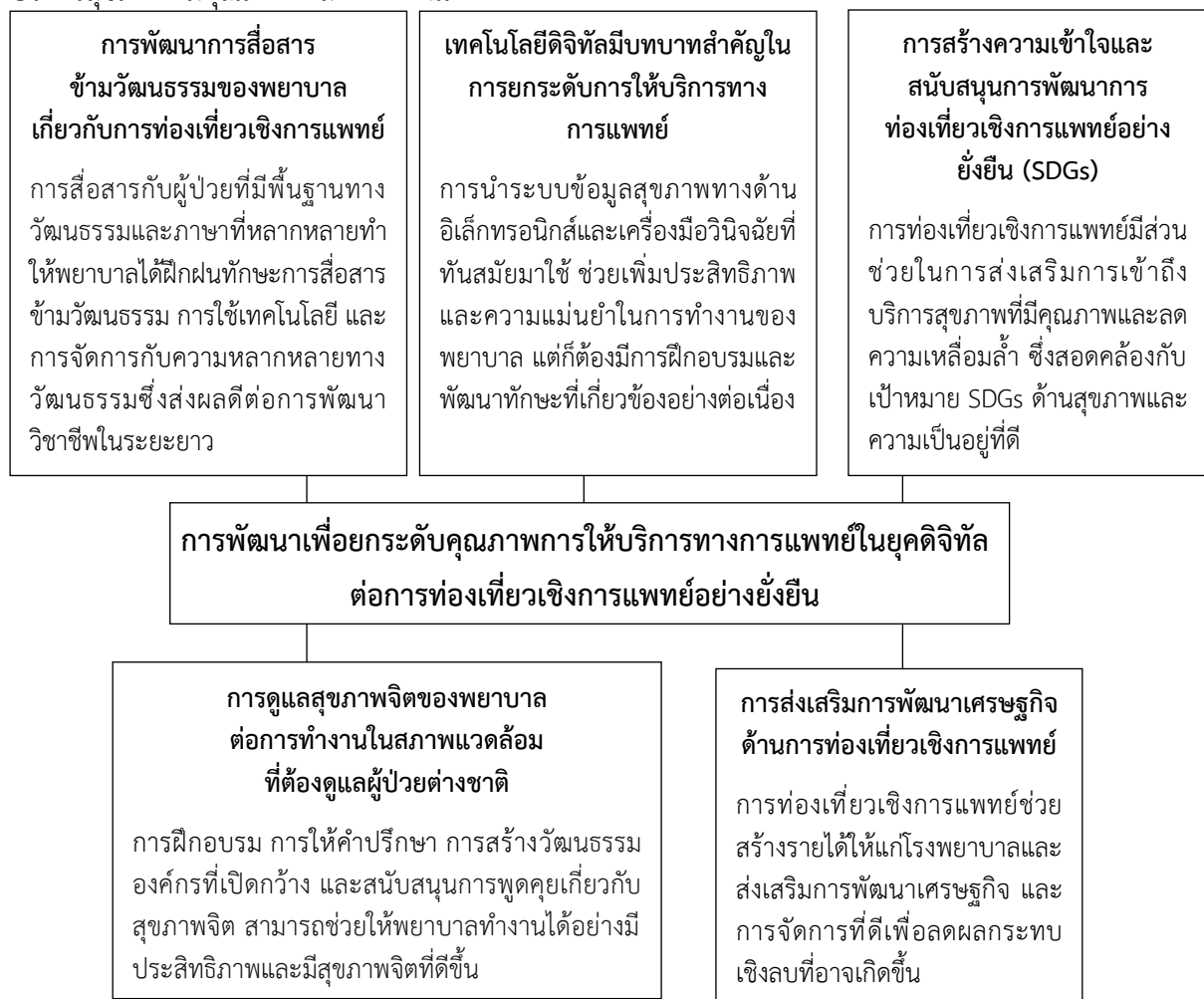
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า พยาบาลวิชาชีพเล็งเห็นถึงบทบาทสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษา ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายที่ 3 ของ SDGs การส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สามารถสนับสนุน SDGs ได้หลายวิธี เช่น การสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่เท่าเทียมกัน การจัดตั้งโครงการช่วยเหลือทางการเงินสำหรับผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยั่งยืน และการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์ การดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและเพิ่มคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่การวิจัยโดย Surakit (2021) ระบุว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงการช่วยเหลือทางการเงินมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพสำหรับผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย นอกจากนี้ การศึกษาโดย Kothari (2022) ยังชี้ให้เห็นว่าความร่วมมือระหว่างประเทศสามารถเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์ได้ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการแพทย์และสุขภาพ งานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับโรงพยาบาลเท่านั้น แต่ยังมียุทธศาสตร์สำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษาและส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพในประเทศไทย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ระบบจัดการข้อมูลผู้ป่วยและเครื่องมือวินิจฉัยที่ทันสมัย ซึ่งทำให้การทำงานมีความแม่นยำและรวดเร็วขึ้น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในวงการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ เช่น การใช้ระบบข้อมูลสุขภาพอิเล็กทรอนิกส์ (EHR) และการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กับพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ การลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษา และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยั่งยืน ดังนั้น การสนับสนุนในด้านการฝึกอบรมและการจัดการความเครียดจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rojas (2020) ที่พบว่าเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น EHR และ Telemedicine สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยลดเวลาที่ใช้ในการจัดการข้อมูลและเพิ่มความแม่นยำในการให้บริการ นอกจากนี้ การวิจัยโดย Wootton (2019) ระบุว่า การแพทย์ทางไกลช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสุขภาพ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล นอกจากนี้ การศึกษาของ Sood (2020) พบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาลได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในการจัดการข้อมูลผู้ป่วยและการสื่อสารกับทีมแพทย์ งานวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ยังอาจสร้างความเครียดให้กับ

พยาบาล เนื่องจากความต้องการในการเรียนรู้และปรับตัวกับเครื่องมือใหม่ ๆ ดังนั้น การสนับสนุนด้านการฝึกอบรมและการจัดการความเครียดจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้พยาบาลสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ พบว่า การพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัลสามารถยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์อย่างยั่งยืน โดยการฝึกอบรมพยาบาลให้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควบคู่กับการดูแลสุขภาพจิตเพื่อลดความเครียดจากการทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายทางวัฒนธรรม และเสริมสร้างความเข้าใจในเป้าหมาย SDGs เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ แสดงดังแผนภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

สรุป

การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ช่วยพัฒนาทักษะและความรู้ของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยต่างชาติ และสร้างรายได้ให้โรงพยาบาล อย่างไรก็ตาม พยาบาลต้องเผชิญกับความเครียดจากการทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายทางวัฒนธรรม จึงควรมีการสนับสนุนด้านสุขภาพจิตและการฝึกอบรมเพิ่มเติม นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน แต่ต้องมีการฝึกอบรมเพื่อการปรับตัว ในแง่การพัฒนาอย่างยั่งยืน การ

ท่องเที่ยวเชิงการแพทย์สนับสนุนเป้าหมาย SDGs โดยเฉพาะในด้านการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำทางสุขภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า พยาบาลวิชาชีพในกรุงเทพมหานครมีทัศนคติเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ โดยมองว่าการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะและความรู้ การให้บริการผู้ป่วยจากต่างประเทศเปิดโอกาสให้พยาบาลได้ฝึกฝนและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ ส่งผลดีต่อการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ 1) พัฒนาทักษะและความรู้ โดยจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ระบบข้อมูลสุขภาพอิเล็กทรอนิกส์ (EHR) และเทคโนโลยีการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) 2) ส่งเสริมการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ๆ จากการปฏิบัติงานในสถานการณ์ต่างประเทศ และ 3) การจัดการความเครียด โดยจัดโปรแกรมการจัดการความเครียดและการสนับสนุนทางจิตวิทยาให้กับพยาบาลที่ต้องดูแลผู้ป่วยจากต่างประเทศ และสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่สนับสนุนและลดความกดดันในการทำงาน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า พยาบาลวิชาชีพเล็งเห็นถึงบทบาทสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและลดความเหลื่อมล้ำทางการรักษา ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ 1) สนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่เท่าเทียมกัน 2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยและลดข้อผิดพลาดในการรักษา 3) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ยั่งยืน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและยั่งยืน และ 4) ส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในโรงพยาบาลและคลินิก

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาลวิชาชีพอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ระบบจัดการข้อมูลผู้ป่วยและเครื่องมือวินิจฉัยที่ทันสมัย ซึ่งทำให้การทำงานมีความแม่นยำและรวดเร็วขึ้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้ 1) จัดการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กับพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ และ 5) การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยสร้างความร่วมมือกับโรงพยาบาลและคลินิกในต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเทคโนโลยีทางการแพทย์ 3) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่ยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่าการพัฒนาคุณภาพการให้บริการทางการแพทย์ในยุคดิจิทัลสามารถยกระดับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์อย่างยั่งยืนได้ โดยการฝึกอบรมพยาบาลให้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพจิตเพื่อลดความเครียดจากการทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายทางวัฒนธรรม และเสริมสร้างความเข้าใจในเป้าหมาย SDGs เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสมรรถนะทางดิจิทัลของพยาบาลวิชาชีพ เพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์

เอกสารอ้างอิง

- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2566). *การฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์หลังโควิด-19*. กรุงเทพฯ: กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2564). *สมรรถนะวิชาชีพพยาบาลในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- ธรรมรัตน์ มะโรหบุตร. (2561). ยุทธศาสตร์นโยบายการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์กับสถานการณ์ที่สะท้อนผลกระทบต่อระบบสุขภาพของประเทศไทย. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย*, 14(2), 27-41.
- ธารทิพย์ ศรีธารทิพย์ และ สวัสดิ์ วรรณรัตน์. (2561). การตัดสินใจรับการรักษาพยาบาลในต่างประเทศของคนเมียนมาโดยใช้วิธีกระบวนการตัดสินใจแบบวิเคราะห์ลำดับขั้น. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 10(1), 97-109.
- ปิติณช ราชภักดี. (2566). สมรรถนะดิจิทัลของบัณฑิตพยาบาลจบใหม่. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 24(1), 336-347.
- สภาการพยาบาล. (2553). *สมรรถนะผู้ประกอบการ พยาบาลและการผดุงครรภ์*. นนทบุรี: ศิริยออดการพิมพ์.
- สมาคมโรงพยาบาลเอกชนไทย. (2565). *รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ในไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมโรงพยาบาลเอกชนไทย.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)*. สืบค้นจาก http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2023/03/masterplan_updated2023_080363.pdf
- เอื้องพร พิทักษ์สังข์, เจียมรัตน์ โพธิ์เย็น, จันทนา นามเทพ, ราตรี ฉิมฉลอง, ธนวัฒน์ ปัญญาวงศ์, วัฒนพรรณ ฤกษ์มงคล และ ศิริพร เลาสุวรรณพานิช. (2566). ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของพยาบาลที่ปฏิบัติงานโรงพยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. *วารสารสภาการพยาบาล*, 38(2), 38-48.
- Cochran, W. G. (1953). *Sampling Techniques*. New York: John Wiley & Sons.
- Cormack, D. (2020). Cultural Competence in Nursing: A Review of the Literature. *Nursing Standard*, 35(5), 50-56.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests. *Psychometrika*, 16, 297-334.
- Kothari, A. (2022). *International Collaboration in Medical Tourism: Benefits and Challenges*. *Global Health Action*, 15(1), 2022-2034.
- McMillan, J H., & Schumacher, S. (1997). *Research in Education: A Conceptual Introduction*. (4th ed.). New York: Longman.
- Puckree, T. (2021). *The Impact of Medical Tourism on Healthcare Professionals: A Review of Literature*. *International Journal of Health Services*, 51(3), 321-332.
- Rojas, C. (2020). *The Impact of Digital Technology on Nursing Efficiency: Evidence from Electronic Health Records and Telemedicine*. *International Journal of Nursing Studies*, 113, 103-109.
- Sood, H. (2020). *Digital Technology in Nursing: Enhancing Care Delivery and Operational Efficiency*. *Journal of Nursing Management*, 28(5), 1241-1250.
- Surakit, P. (2021). *Financial Assistance Programs and Accessibility to Healthcare: The Case of Medical Tourism in Thailand*. *Journal of Medical Systems*, 45(7), 1-12.

United Nations. (2015). *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. New York: United Nations.

Wong, F. (2022). Stress Management for Nurses Working with International Patients in Medical Tourism: A Systematic Review. *Journal of Nursing Science*, 39(4), 255-261.

Wootton, R. (2019). *Telemedicine in the Future: Reducing Inequities in Healthcare Access*. *Journal of Telemedicine and Telecare*, 25(1), 1-4.